

Grup Hypatia de Debat

La teva veu compta, la teva opinió importa.

EL BONISME

LA CARA OCULTA DE
LES BONES INTENCIONS

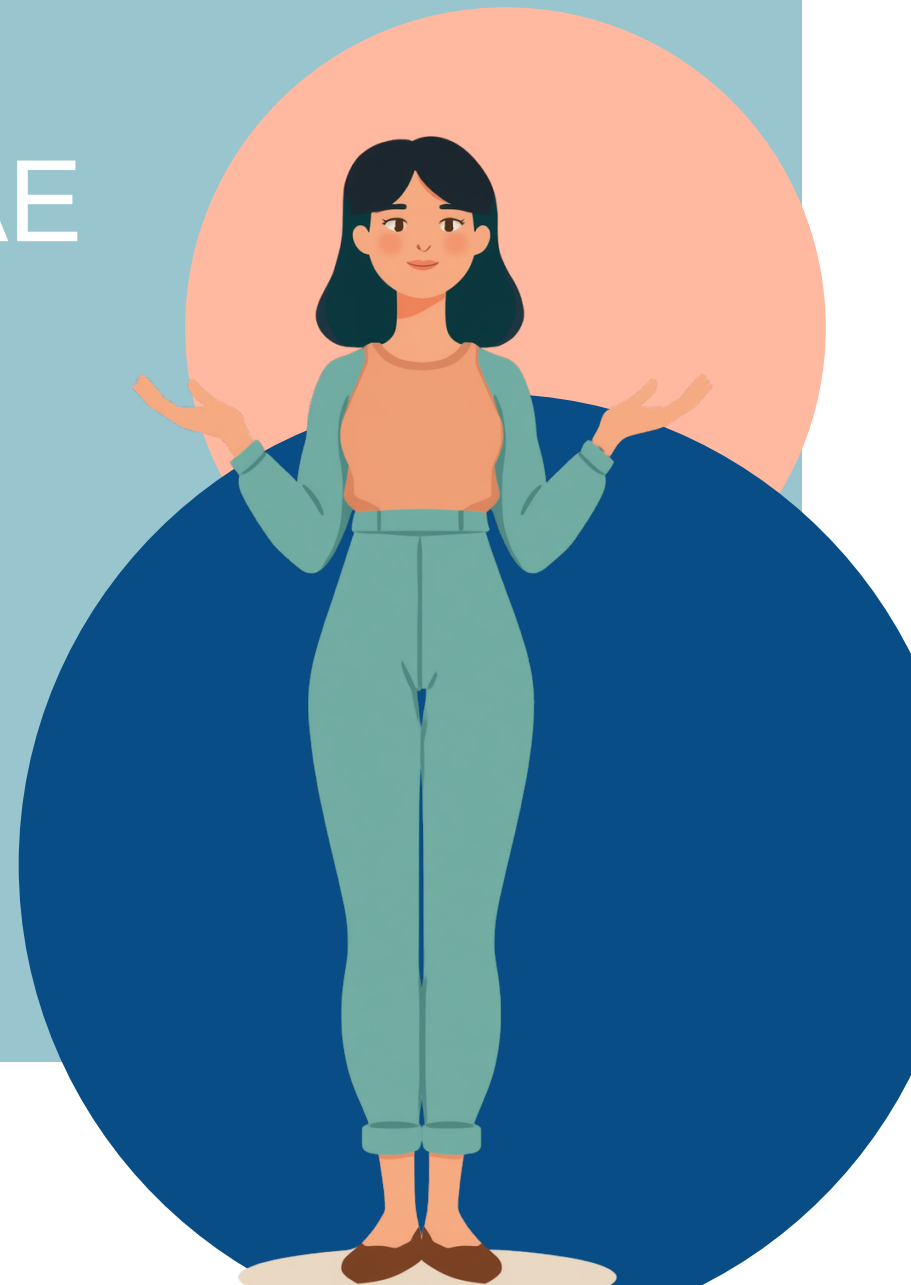
Què és el Bonisme?

Definició segons la RAE

"Actitud de rebaixar la gravetat dels conflictes, cedir amb benevolència o actuar amb excessiva tolerància."

El terme s'utilitza en sentit pejoratiu per descriure una postura que prioritza la bona imatge per sobre de l'anàlisi racional dels problemes.

El bonisme implica una ingenuïtat que pot dificultar la resolució efectiva dels conflictes.

Origen del terme

El terme bonisme és un neologisme d'origen relativament recent —sorgit a cavall entre finals del segle XX i principis del segle XXI— que s'utilitza gairebé sempre de manera satírica, irònica o despectiva. No neix com un corrent acadèmic ni com una escola de pensament formal, sinó com una etiqueta de combat dialèctic en l'esfera pública, el periodisme i la política.

Origen del terme

Originàriament, es va començar a fer servir per criticar aquelles actituds o discursos polítics basats en la creença que qualsevol conflicte social o internacional es pot resoldre exclusivament mitjançant el diàleg, la tolerància incondicional i la bona voluntat, obviant les dinàmiques de poder, la geopolítica, l'escassetat de recursos o la naturalesa humana complexa.

Aspectes Clau del Bonisme

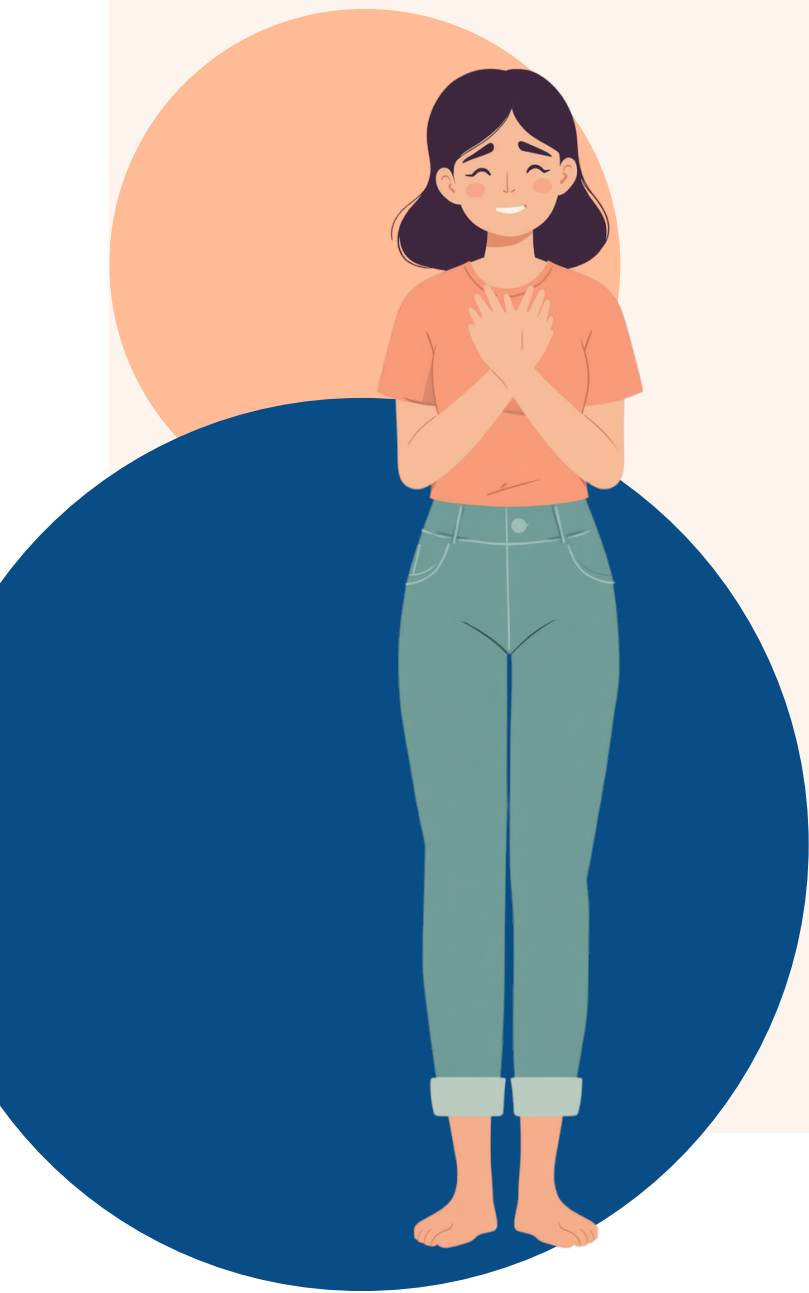
Bondat, tolerància
i cooperació com a
base de les
relacions socials

Dimensió
sentimental i
manca
d'autocrítica en les
pròpies accions

Cessió constant i
falta de límits: el
bonisme tòxic

La Sentimentalitat com a Factor

Com la bondat pot derivar en ingenuïtat i el risc d'abusar de la bona voluntat sense fer autocrítica.

Quan les emocions guien les decisions sense el filtre de la raó, la bona voluntat es converteix en vulnerabilitat. La manca d'autocrítica permet que tercers explotin la generositat aliena, perpetuant dinàmiques injustes sota l'aparença de compassió i empatia.

Substitució de Valors Profunds per Aparença Moral

El bonisme sovint substitueix valors morals autèntics per una aparença de bondat que prioritza la imatge per sobre del contingut real.

El filòsof Alasdair MacIntyre ja parlava de l'emotivisme com la tendència contemporània a reduir els judicis morals a preferències personals basades en sentiments.

El "bonista" és descrit pels seus detractors com algú que prioritza sentir-se bé per sobre de l'efectivitat real de les seves accions.

Tolerància Excessiva

Es la tolerància que no considera els riscos reals ni les conseqüències a llarg termini.

Els gestos simbòlics substitueixen l'acció efectiva.

S'accepten situacions de risc per por a semblar intolerant.

Els resultats pràctics queden en segon pla davant la imatge de bondat i inclusió.

Exemples Pràctics:

El model penitenciari i de seguretat de Suècia (Fins 2020)
Durant dècades, Suècia va ser el model de referència de la justícia restaurativa: presons amb condicions molt humanes, enfocament total en la rehabilitació i penes relativament curtes per a delictes greus.

- Resultat: A partir de la dècada de 2010 i fins a l'actualitat, el país ha patit una crisi greu de violència de bandes organitzades (tirotejos i explosions vinculats al narcotràfic).

Llei del "Només Sí és Sí"

El que va començar com una reforma de la justícia feminista es va convertir en un dels maldecaps més grans a causa d'unes conseqüències tècniques imprevistes. L'objectiu de la llei era positiu per als seus impulsors: eliminar la distinció entre "abús" (sense violència/intimidació) i "agressió" (amb violència) perquè tot fos considerat agressió si no hi havia consentiment clar. Per unificar-ho, es van haver de fusionar les forquilles de les penes.

Al fer-ho, les penes mínimes de la nova escala van quedar per sota de les de l'antic Codi Penal.

Més de 1.200 agressors sexuals van veure reduïdes les seves condemnes pels tribunals. Més de 120 violadors i agressors van sortir de la presó abans d'hora

L'efecte "trampa" en persones vulnerables

El nucli del bonisme és prioritzar el "voler fer el bé" (i que es vegi) per sobre de l'eficàcia real o les conseqüències pràctiques de la mesura.

Quan l'Administració fa grans campanyes publicitàries anunciant un "escut social" o ajuts al lloguer per a persones en exclusió, busca una validació moral instantània davant l'opinió pública. Tanmateix, el propi Estat no coordina Habitatge amb Hisenda, i el resultat es que L'Estat "dóna amb una mà i treu amb l'altra".

Rebuig a la Crítica

El bonisme tracta la crítica com un acte immoral, silenciament el debat racional en nom de la bona imatge.

Les estratègies de màrqueting polític basades en el bonisme prioritzen l'aparença de bondat per sobre de l'eficàcia. Criticar una política és percebut com a manca d'empatia, mentre que els gestos simbòlics substitueixen l'acció real i efectiva.

Enfocament Filosòfic: Moralitat i Bondat Superficial

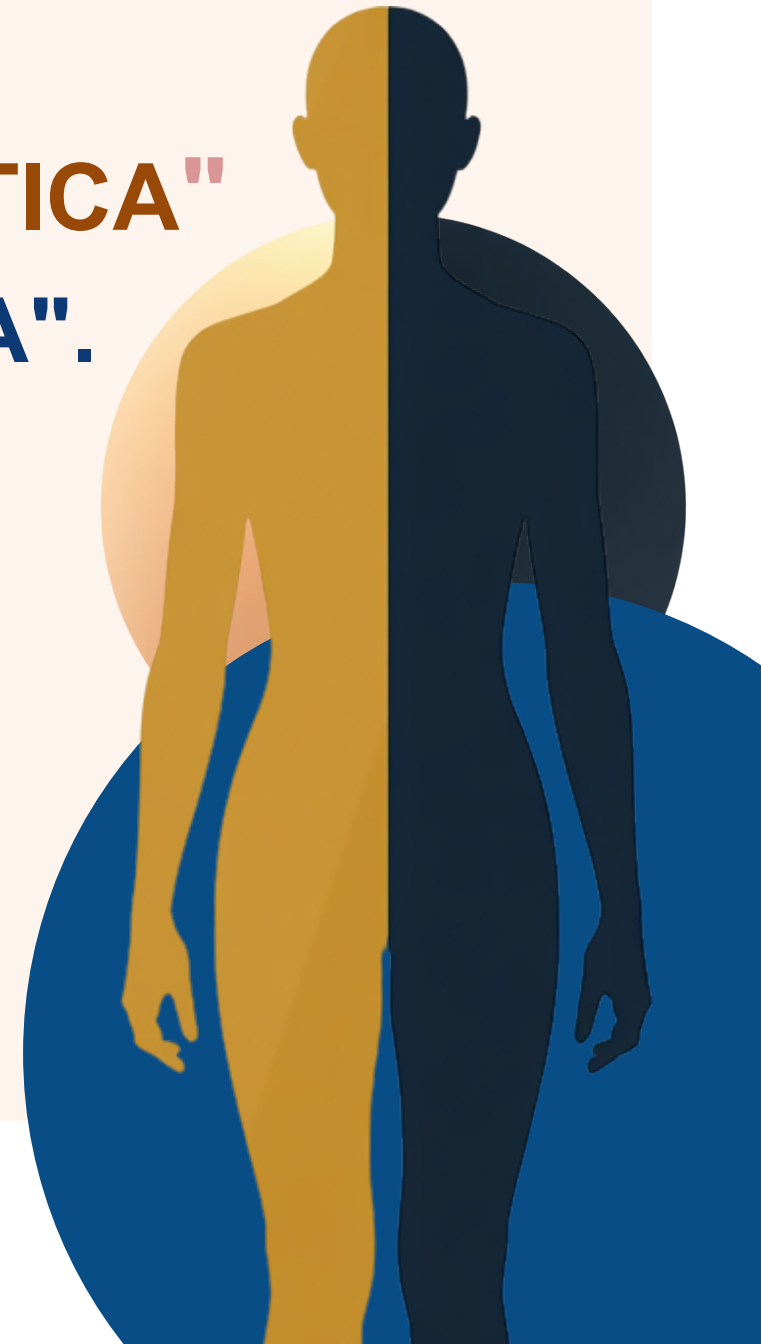
El bonisme com a fenomen moral insuficient: quan la bondat aparent substitueix la virtut autèntica.

La filosofia moral distingeix entre la bondat genuïna —fonamentada en valors profunds i acció coherent— i la sentimentalitat superficial que caracteritza el bonisme. Confondre les bones intencions amb la virtut real comporta decisions moralment febles. La compassió autèntica exigeix criteri, discerniment i voluntat d'afrontar la complexitat del bé i del mal.

"DISONÀNCIA MACRO-POLÍTICA" "SOLIDARITAT DE PANCARTA".

L'exemple perfecte de bonisme és obrir les fronteres a grans fluxos migratoris per penjar-se la medalla de la solidaritat, però sense ampliar el pressupost ni els serveis de sanitat i educació, abocant el sistema públic al col·lapse.

Aspecte psicològic

Una tolerància només aparent amaga conflictes no resolts i potencia l'agressivitat passiva o encoberta.

Perfil del bonista

1. La necessitat de validació social i el "postureig moral"

El "bonista" busca, conscientment o inconscientment, la recompensa social de ser vist com una "bona persona". Això genera una gratificació immediata

2. Biaix d'optimisme i evitació del conflicte.

Es caracteritza per una baixa tolerància al conflicte i a la dissonància cognitiva (la incomoditat de veure que la realitat és lletja o difícil).

Perfil del bonista

3. La síndrome del salvador o complex d'altruisme compulsiu.

Són persones que necessiten sentir-se útils i moralment superiors ajudant els altres de manera constant, sovint adoptant una postura paternalista.

4. Baixa capacitat de pensament estratègic i curterminisme.

El bonista funciona per impulsos emocionals immediats (veure un problema, sentir llàstima/empatia i actuar instantàniament per calmar aquesta emoció).

Empatia i Límits

Les altes dosis d'empatia mal gestionada poden portar a dificultats per establir límits personals i una forta necessitat d'agradar als altres.

Quan l'empatia no va acompanyada d'autocrítica, la persona tendeix a evitar conflictes a qualsevol cost. Aquesta dinàmica genera una dependència emocional, dificultant la presa de decisions racionals i el manteniment de límits.

Reaccions davant el Risc

Evitar la
confrontació i cedir
davant el conflicte
per preservar la
pau aparent

Acceptar sacrificis
personals per
mantenir la imatge
de bona voluntat

Impacte emocional
i construcció
mental derivada
del bonisme mal
gestionat

Enfocament Sociològic:

El bonisme actua com una forma de control social suau que promou una harmonia superficial sense abordar els conflictes reals.

S'associa amb el conformisme social es reforcen normes de conducta sense qüestionar-les.

Aquest mecanisme social invisibilitza les desigualtats i tensions, substituint el debat crític per una aparença d'unitat i bona voluntat col·lectiva.

Postures Moralitzants i Conformisme

El bonisme, en el seu vessant sociològic, imposa la tolerància com una norma tàcita que no admet questionament. Qui s'atreveix a dissentir és percebut com a intolerant o moralment inferior. Aquesta pressió social genera un conformisme que inhibeix el debat crític i substitueix la reflexió per l'adhesió emocional a valors aparentment positius però buits de contingut real.

Neurociència

La neurociència revela que els éssers humans tenim una predisposició innata a cooperar i aprendre socialment.

Imitació i Conformisme Emocional

El cervell humà tendeix a imitar les emocions i conductes de l'entorn social. Quan la bondat i la tolerància es perceben com a norma, els circuits neuronals les reforcen per conformisme, consolidant conductes socials que prioritzen l'harmonia per sobre del judici crític.

Bonisme Polític

El humanitarisme superficial pot conduir a decisions polítiques arriscades basades en la bona imatge més que en anàlisi rigorosa.

L'impacte s'estén a la gestió de recursos, seguretat i convivència, on els gestos simbòlics substitueixen l'acció efectiva i responsable.

Casos Contemporanis de Bonisme Tòxic

Polítiques migratòries sense planificació real de recursos.

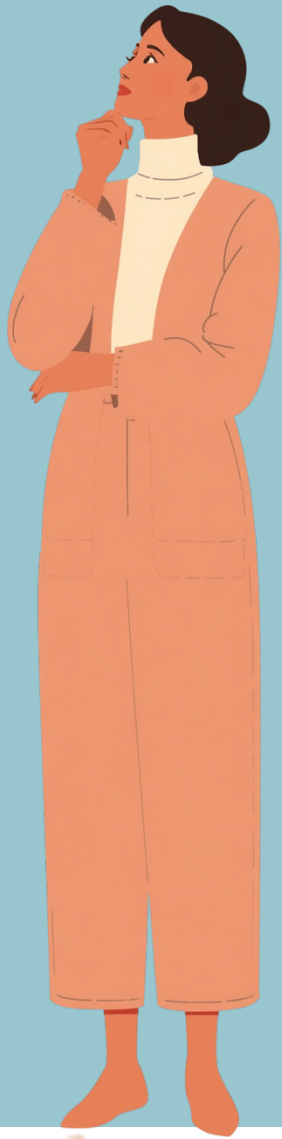
Gestió simbòlica de crisis humanitàries sense solucions estructurals.

Toleràncies institucionals que han afavorit abusos encoberts.

Campanyes de "tolerància zero" sense mecanismes efectius.

Accords de pau sense condicions ni seguiment real.

Resposta a la violència de gènere basada en imatge pública.

REFLEXIÓ CRÍTICA

"LA BONDAT SENSE JUDICI ÉS
UNA VIRTUT A MITGES."

Com diferenciar les bones intencions de les accions veritablement efectives.

La bona voluntat no és suficient si no va acompanyada d'accions coherents. Cal distingir entre la imatge de bondat i la pràctica real de valors.

La coherència entre el que diem, el que creiem i el que fem és la base d'una moralitat autèntica i responsable.

Propostes per un Bonisme Crític i Responsable

Combinar empatia
amb criteri racional

Fomentar el debat
i la crítica
constructiva

Reforçar valors
profunds més enllà
de la imatge

Reflexions Finals sobre el Bonisme

La bondat és necessària, però ha d'anar acompanyada de límits clars i d'una crítica honesta.

El bonisme ens recorda que les bones intencions no són suficients per si soles. Cal combinar-les amb racionalitat, autocrítica i la valentia de posar límits quan és necessari. Una bondat autèntica no defuig el conflicte, sinó que l'afronta amb coherència, responsabilitat i profunditat moral.

Per acabar una frase dels nostres avis:
Dues vegades BO = “BOBO”

Grup Hypatia de Debat

La teva veu compta, la teva opinió importa.

FI